

Cséby Géza

Szaporodnak az árnyak...

Janusz Wójcik emlékének

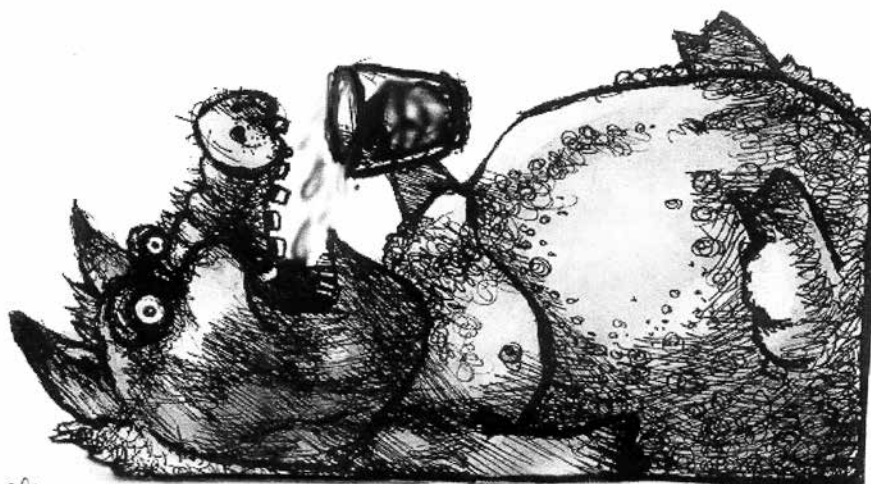
Szaporodnak az árnyak...
Emlékeink
nyúlékony országútján
keressük folyvást
életünk apró
kapaszkodóit.
Homályosul
a volt, s alig körvonalazódik
a lesz...
Siratunk,
elmegyünk a temetésekre,
s minden koporsóban
saját gyalult
fenyődeszkáinkat látjuk.
Fogy a baráti kör,
elhalkulnak
a víg mulatozások,
minden mondatunkban
ott rekedt egykori
barátaink ki nem mondott
szava
és válaszunk is,
amely fontos,
megkerülhetetlen
igazság.

Fogy a baráti kör,
egyre gyakrabban járunk
temetőkhöz.
Keresztet vetünk,
virágot teszünk
a sírra,
és megértjük,
a föld,
-amelyből vétettünk-,
lassan
mindannyiunkat
betakarja...

2020. augusztus 28.

Fecskék ülnek...

Fecskék ülnek
a villanydrótokra.
Erdőben sikolt
a fűrész,
csattog a fejsze.
Ez év is lassan elköszön.
Hó fedi be az erdőt
és a berkeket,
álmos völgyekben
kémény pipál.
Elkél a kabát,
így is fagyosan didergünk.
S a tűznél,
melyet
oly rég akarunk meggyújtani,
nedvesen serceg a gyufa....

Inwell : Állatfarm Figuralis. Éves piros 2003 Kiváló Hőn

Király-Horváth Hajnalka: G.Orwell: Állatfarm figuratervek, 2000

Phoenix

György úr hajójának 224. születésnapjára

Hogy hetyke hajóját
vész sose érje,
Phoenixre
verset vésetne
György.
Nosza hát rajta,
poéták hada
serken
a szép feladatra.
Grófi kezekből
fényesbb
a dics-koszorú,
nemesbb
az isteni kegy,
mit Festetics
osztana itt.
Készül az ének,
magyarok tengere
várja
a büszke hajót.
Hátára veszi,
s lám
fehér habokat
borzol a tó,
északi szél
felleget úzve
lecsap a tóra.
Reccsen
a tat,
kötél feszül
a szélben,
de hajónkat
baj sose éri,
s a Phoenix
phoenixként
bús kikötőkbe
suhan.